

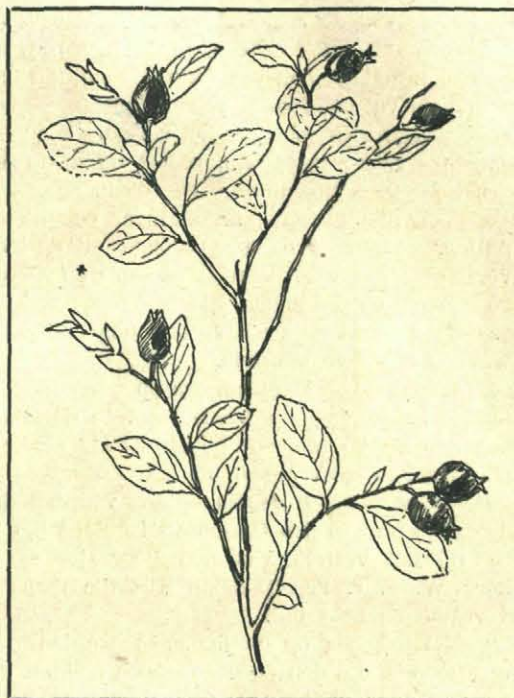
en de Blauwe; deze heet *Vaccinium intermedium* Rothe, die heeft roode vruchten en verliest in de winter niet al zijn bladeren.

Nu kreeg ik echter in October van het vorig jaar van een groot natuurvriend uit Oost-Nederland een paar takjes gestuurd, waarvan er een hierbij is afgebeeld. Het is duidelijk een boschbes en lijkt nog het meest op de Veenboschbes, zoowel in algemeen uiterlijk van tak en twijg, als ook in de bloeiwijze: bloempjes alleenstaand of in arme trosjes en boven de bloem nog een takje met kleine blaadjes. De vruchten waren zwart, en de bladeren tamelijk dik, met flauw gezaagden rand en niet afvallend. Een altijd groen heestertje dus, net als de Roode Boschbes. Het ligt voor de hand om dezen vorm te beschouwen als een bastaard van de Roode Boschbes met de Veen-Boschbes, ofschoon van de eerste alleen het kenmerk vertegenwoordigd is, dat de bladeren in den winter niet afvallen. Ik vind dezen vorm nergens vermeld, dus we mogen hem voorloopig wel als iets nieuws beschouwen. Onze lezers die in hun buurt *Vaccinium Vitis Idaea* en *Vaccinium uliginosum* allebei aantreffen, moeten maar eens naar deze plant uitzien, die nu aan de vrij dikke bladeren van *V. uliginosum* onderscheiden kan worden. Hoe de bloem er uitziet weet ik nog niet.

Het blijkt alweer, dat wij over de Nederlandsche Flora nog lang niet zijn uitgepraat.

Wie weet wat er nog meer te vinden is. En misschien is deze vorm in sommige herbaria ook al opgeborgen bij *Vaccinium uliginosum*. Vergelijk de bladeren maar eens. Wij hopen binnenkort nog meer van deze plant te vertellen.

JAC. P. THIJSSSE.

RAPPORT

betreffende de vogelverzameling op den lichttoren „Brandaris” te Terschelling.

DAAR gedurende de mobilisatie het kustlicht op den Brandaris niet heeft gebrand, worden er uit den aard der zaak weinig vogels dood gevonden, die nog in goeden staat verkeerden, zoodat in het jaar 1917 de verzameling zelfs geen enkel exemplaar rijker is geworden, waardoor er over dat tijdperk dan ook weinig of niets te vermelden valt.

In de hoop, dat de machtige lichtbron in 1918 weldra weder de kruin van genoemden ouden reus zal gaan tooien met haar stralenbundels, wat zeker ten gevolge zal hebben, dat het vogelvraagstuk hier weer meer op den voorgrond zal treden, is het misschien thans niet ondienstig in dit eerste rapport een klein overzicht te geven van het ontstaan en den groei der verzameling.

Nadat sinds November 1909 op den Brandaris, met het oog op de vogelbescherming, door

het personeel van de kustverlichting een journaal werd bijgehouden, waarvan in Juni en December van elk jaar een extract, door bemiddeling van den Heer Inspecteur over het loodswezen enz. te Harlingen werd gezonden naar den Minister van Landbouw enz.; bleek het al spoedig, dat de waarnemingen van dit personeel van veel belang konden worden voor de kennis van de vogeltrekken en andere vraagstukken, het leven der vogels betreffende.

Toen dit aan 't licht was gekomen, rees als vanzelf de vraag, of het niet nuttig zou zijn op den Brandaris een vogelverzameling aan te leggen, daar de betrouwbaarheid van de waarnemingen vooral afhangt van de kennis van het betreffende personeel omtrent de verschillende vogelsoorten. En hoe zou het zich die kennis beter kunnen eigen maken dan door de vogels dagelijks voor zich te zien, vooral als zij op zoo'n meesterlijke wijze worden opgezet als door den Heer P. L. Steenhuizen geschiedt.

Doch niet alleen indirect, maar ook direct zou de ornithologie er voordeel uit kunnen putten, wat thans o. m. ook blijkt uit de hierbij gevoegde volledige lijst van vogels, die de verzameling rijk is, waarbij exemplaren worden aangetroffen, die maar zelden in ons land voorkomen en die anders allicht onopgemerkt waren gebleven.

Maar ook kon zoo'n verzameling er toe bijdragen, bij het publiek meer belangstelling te wekken in de vogelwereld.

Al deze overwegingen waren aanleiding, dat in 1912 de Heer A. J. Gooszen, de toenmalige Inspecteur v/h Loodswezen te Harlingen, het initiatief nam, met een verzameling een begin te maken, waartoe hij op de 3de verdieping van den Brandaris een vitrine liet plaatsen, alles in het werk stelde om de benoodigde gelden bijeen te krijgen, en vast te leggen, dat de verzameling tot den inventaris van den Brandaris zou behooren. De overige bemoeiingen droeg hij op aan den Opzichter-Machinist b/d Kustverlichting ter plaatse.

Bij het vertrek van den Heer Gooszen naar Vlissingen werd hij opgevolgd door den heer W. F. v. Erp Taalman Kip, die thans met evenveel toewijding de belangen van de verzameling behartigt.

Met het oog op de financiën werden in de eerste jaren alleen vogels ter praepareering opgezonden, die den dood gevonden hadden, door het kustlicht. Het plan is echter, te trachten op den duur al de vogelsoorten, die op het eiland voorkomen, in de verzameling te laten vertegenwoordigen.

Bij de door het kustlicht omgekomen vogels wordt echter een witte, bij de overige een blauwe kaart geplaatst, met vermelding van den soortnaam, geslacht, datum, enz. Sinds de verzameling haar eersten vogel rijk is geworden, zijn de opgezette exemplaren steeds in goede conditie gebleven. In het begin werd wel eens een kleine schimmelvorming ontdekt op de snavels van een paar vogels, maar sinds is dat verholpen door een paar bakjes met chloorcalcium in de vitrine te plaatsen.

De Opzichter-Machinist b/d Kustverlichting,

Terschelling, 11 Januari 1918.

J. v. D. BURGT.

Lijst van Opgezette vogels in de verzameling op den lichttoren „Brandaris” te Terschelling.

JAARTAL	GEVONDEN OP	SOORTNAAM	GESLACHT	OPMERKINGEN
1912	22 Jan.	Roodkeel zeeduiker	♂	
	19 Febr.	Scholekster	♂	
	20 "	Veld Leeuwerik	♂	
	23 "	Zwarte Lijster	♂	
	7 Maart	Spreeuw	♂	
	13 "	Wulp	♂	
	13 "	Waterhoentje	♂	
	14 "	Rotgans	♂	